

عنوان مقاله:

بررسی گروه های مرجع جوانان شهر قم و عوامل اجتماعی انتخاب ان (با تاکید بر روحانیت)

محل انتشار:

فصلنامه اسلام و مطالعات اجتماعی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سید ضیاء هاشمی - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه تهران

مهدی حسین زاده فرمی - استادیار جامعه شناسی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

بهره گیری از مفهوم «گروه مرجع، مبتنی بر آن است که شکل گیری هویت اجتماعی افراد متأثر از گروه ها و افرادی است که در تعامل مستقیم یا غیرمستقیم با آنها قرار دارند. تحلیل این پدیده نسبت به قشر جوان، ابعاد پیچیده تری می یابد؛ زیرا جوانان به دلیل شرایط اجتماعی و سنی، آمادگی بیشتری برای تأثیرپذیری از گروه های مرجع دارند. در این دوران، در هر حوزه اجتماعی، افراد و گروه های متفاوت به عنوان گروه مرجع، مورد توجه جوانان قرار می گیرند. برخی از منابع، مانند خانواده در غالب حوزه ها کم و بیش به عنوان مرجع و مبنای عمل، نقش گروه مرجع را ایفا می کنند و برخی دیگر مانند شخصیت های فرهنگی و علمی تنها در حوزه های خاص مورد توجه قرار میگیرند. میزان تأثیرگذاری گروه های مرجع نیز متفاوت است؛ گروه هایی که اعتماد، ارتباط و مقبولیت بیشتری نزد جوانان دارند، تأثیراتی به مراتب عمیقتر، وسیع تر و ماندگارتر از دیگرانی دارند که صرفاً از موقعیتی نمادین برخوردارند. علاوه بر این، روش تأثیرگذاری نیز متفاوت است؛ گاهی مشورت حضوری، گاهی القائات عاطفی و در مواردی نیز الگو پذیری با واسطه، زمینه تمایل افراد به گروه های مرجع را ایجاد می کنند. مقاله حاضر که با روش پیمایشی به بررسی گروه های مرجع جوانان شهر قم پرداخته، دستاوردهای زیر را در پس داشته است، 1) بالابودن میزان استقلال در نظر و تصمیم درمیان جوانان قمی 2) خانواده گرایی یا نقض شکاف یا انقطاع نسلی 3) نقض مساله فرو پاشی اجتماعی 4) استعداد و علاقه به نخبه پروری 5) ضرورت داشتن مرجع تقلید 6) تمایز بخشی بین طلاب، روحانیون، علما و مراجع تقلید 7) جایگاه مهم امام زاده ها و اماکن دینی (به ویژه حرم حضرت معصومه (ع) 8) تاکید بر هویت ایرانی و اسلامی

کلمات کلیدی:

گروه های مرجع، جوانان قم، روحانیون، گروه عضویت، گروه های غیر عضویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542634>

